ΠΑΒΕΛ ΜΑΓΕΦ

ΜΙΣΟ ΑΙΩΝΑ

Μισόναιώνα ἄνθρωπε, μισόναιώνα ὁρίζεις
μισόναιώνα αἰσθήματα, χαρές καί ~~προσπάθειες~~ προσδοκίες
μισόναιώνα τή ζωή, πέτρα τήν πέτρα κτίζεις
~~χέρι κι αἷμα πολύ μι χέρι κι~~ ~~κόπο πολύ χαρά χαρά χαρά χαρά χαρά~~ σίδερο καί προσδοκίες
ποτάμι ξεχάσω, ζωντανή κι χαρά προφυλάξει
~~Καί~~ Μικρό ἀνθρώπινα
~~μέσα~~ δρασκελᾶς τή γῆ, ~~μικρό παιδί~~, ὅλα νά τά γνωρίσεις
μισόναιώνα ἀγαπᾶς, ὁρκίζεσαι, ~~καλεῖς~~ δακρύζει
μισόναιώνα σπαταλᾶς σέ ἀχρηστίες συναντήσεις
μισόναιώνα, ὥσπου κι' ἐσύ μονάχα σκέψη, ~~ἀφεθεῖς~~. ἀποφύγει

Μισόναιώνα, οἱ λεῦκες σέ φωτίζουν σάν κεριά
καί σέ γεμίζουνε μέ πράσινες ἐκπλήξεις
μισόναιῶνα, προσκαλοῦνε τό Βορειά καί τό Νοτιά
γιά χάρη σου, τό χέρι νά τούς φύλξεις.

Μισόναιώνα. Ὕστερα φτάνει μιά βραδυά
κι' εἶναι τό τέλος. Καί τό χιόνι θά σοῦ λέει
ἔλα κοντά μου. Θά σ' ἀνάψει στοργική ἀγκαλιά
νά μή προσέξεις ἕνα πρόσωπο ἀκριβό πού κλαίει.

Τώρα ~~σι ωπᾶς~~ συνθήκες. Μέ τά χέρια μαζεμένα
ὅπως τά μάζευες καί ζωντανός ἀκόμα
Κι' ἄν τά τραγούδια σου δέν μείνουνε θαμμένα
κι' ἄν γήσουν πάνω ἀπό μισό αἰῶνα
θάρθουν νά κλάψουνε γιά τό στερνό ἀντίο
πού σοῦπαμε σ' αὐτό τό κρύο μνημεῖο.

(ἀφιέρωμα στό νεκρό ποιητή Βεσελίν Χάντσιεφ)

Μετάφραση, Ἕλλη Παπονίδου.

64336

Φλαίρι μιν Τρίμ σιν Κινφρο ὁ μεγάλος Βούλγαρος ποιητής Πάβελ Μάγεφ, ὁ ὁποῖος διδάσκει στό Πανεπιστήμιο Καλιφόρνιας μέ χωρίς λα. Ο Πάβελ Μάγεφ δέν ἔζησε ρεβιλαί ὡς ποιητής λα σιν Λεωνία, Πόλεμο, καί Λαφάνια. Μέ μιν εὐπαρία κύλι, δημοσιεύθε ἕνα ποιήμα λα, ἀφιερωμένο σό Ἑλληνο λω ἄγγλο περιγραία ποιητή Βεσζίν Χαντσέφ. Φλαφρκαν: Ἕλλη Παπονίδου